

Hauch: Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. S. Foget) beklagede, at Venstre var gaaet med til dette Lovgivningsarbejde og med til at tage et Ansvar i Tilknytning hertil. Naar det ærede Medlem siger, at han beklager det, maa jeg naturligvis tro det, ellers vilde jeg snarere være af den Opfattelse, at det ærede Medlem vilde glæde sig, idet jeg har lagt Mærke til, at det Parti, han har den Ære at repræsentere, i væsentlig Grad lægger Vægt paa, at komme i Uoverensstemmelse med Venstre. Den Indsats i det praktisk-politiske og det praktisk-økonomiske Livs Udvikling, som det ærede Medlems Parti har gjort i de senere Aar, kan imidlertid ikke vurderes til nogen høj Kurs. Gold, uigennemtænkt, uforstandig Kritik af alt og alle uden overhovedet under nogen Form eller i noget Tilfælde at ville tage noget Ansvar selv, har været det, der har kendetegnet det ærede Medlems Parti, og jeg tør sige til det ærede Medlem, at dersom vi ikke levede i en ond, urolig, mærkelig Tid, saa vilde det ærede Medlems Næring blandt Vælgerbefolkningen være forbi for lang Tid siden. Jeg skal ikke benytte denne Lejlighed til at tage det Generalopgør med det ærede Medlem, som jeg føler mig overbevist om, at jeg skal have i denne Sal, inden Vinteren er til Ende, men jeg vil benytte den Lejlighed, som det ærede Medlem her giver mig, til at sige, at hans Paastand om, at Venstre ikke varetager de Interesser, som er Landbrugets, det Hovederhverv, som er mishandlet i disse Aar, den tilbageviser jeg som ubeføjet og urimelig. Der er ikke Spor af Grund til, at vi skal finde os i de Overfald, som Bondepartiet i den Henseende foretager over for Venstre og Venstres Standpunkter til det politiske og saglige Arbejde.

J. S. Foget: Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) havde tænkt sig, at jeg i Stedet for at være bedrøvet over Venstres Stilling skulde glæde mig over den. Dertil vil jeg svare, at der er et gammelt Ord, der siger, at som man selv er, tror man andre at være. Andet Svar behøver jeg vist ikke at give herpaa.

Angaaende det ærede Medlems Udtalelse om, at Bondepartiets Indsats ikke kunde vurderes til nogen høj Kurs, skal jeg bemærke, at alt her i Verden jo er relativt, og jeg vil indrømme, at jeg ikke tror, at det ærede Medlem er i Stand til at vurdere Bondepartiets Indsats til nogen høj Kurs, for det ærede Medlem nærer et inderligt og brændende Had til Bondepartiet, fordi han selv repræsenterer en ideologisk Retningslinje, der har ført ham i den Grad ud at

svømme, at han ikke kan finde sine egne Ben. Vor Kritik skulde være gold, uden at vi turde tage noget Ansvar. I saa Henseende maa jeg hævde, at vor Stilling i de fire Aar, jeg har deltaget i det politiske Arbejde, har været mere positiv, hvilket ogsaa er anerkendt fra anden Side, end den Stilling, Partiet Venstre har indtaget.

Med Hensyn til det senere Opgør er jeg klar naar som helst, men naar det ærede Medlem i sand og oprigtig Harmе siger, at Partiet Venstre ikke fortsat kan finde sig i, at man fra Bondepartiets Side kritiserer Venstre, maa jeg svare, at vi har vor Ret til at kritisere Venstre, lige saavel som Venstre har sin Ret til at kritisere os og andre, og jeg lader mig ikke irettesætte af det ærede Medlem paa en saadan Maade. Jeg fortsætter min Kritik, naar jeg mener, den er fornøden, og jeg føler mig aldeles overbevist om, at man i Løbet af meget kort Tid, hvis disse Forhold vedvarer, fra Landbrugets Side vil vende sig mod dem, der har taget Ansvar for denne Lov. Derfor forbyrser det mig, at Venstre er gaaet ind i den Koalition, som har faaet Udtryk i Samling om dette Lovforslag.

Jeg behøver vist ikke at udtale mig stærkere. Jeg tror, at vi alle er klar over, at Venstre vil komme til at tage et tungt Ansvar i den Tid, der kommer, og jeg tror, at netop det ærede Medlem vil komme til at tage det tungeste Ansvar inden for Venstre.

Hauch: Dersom det ærede Medlem skulde have den Opfattelse, at vi troede, at vi var i Stand til at forhindre Bondepartiets Kritik over for Partiet Venstre ved at sige, at vi ikke vilde finde os i den, saa tager det ærede Medlem i høj Grad fejl. Vi er fuldkommen paa det rene med, at vi ikke alene har fundet os i meget fra den Side, men ogsaa i Fremtiden skal finde os i det, men vi agter ikke at finde os i det uimodsaagt, og det var det, der gav mig Anledning til min Bemærkning over for det ærede Medlem.

Naar det ærede Medlem sagde, at han meget vel vidste, at jeg nærede et Had til Bondepartiet, skal jeg i den Anledning nøjes med at bemærke, at saa højt vurderer jeg ikke Partiet, at jeg vil spendere mit Had paa det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.